

NALADA

čo. 45

- a) što družy wo nami měnja, naše dobre mjeno
- b) atmosfera, kotraž mjez ludźimi knježi
- c) mysle, kotrež w sebi nosymy

Prawa je wotmołwa **b**.

Nalada je atmosfera, kotraž mjez ludźimi (wosebje na swjedženjach) knježi abo kotruž maš (wšednje) w sebi. Móžeš měć dobru naladu abo špatnu naladu. Nalada přeradži, kak so či (nutřkownje) dže.

Takle móžeš to tež prajić:

atmosfera, rozpołożenje, lawna

dobra nalada:

wjesoła mysl, wjesołosć, lóštnosć

špatna nalada:

zrudoba, wobužnosć, mjerzanje, rozkora

Kedźbu!

W serbsčinje zwjetša w pluralu wužiwane podobne słowo „nahlady“ wopisuje měnjenje někoho, na přikład: „Wuwědomńće sej swoje nahlady wo čekancach a potom wotpowědnje jednajće.“ Nahlady jako wopisanje měnjenja pisamy z němym „h“.

Příklady z řečného korpusa:

Dołho bě Lora sama na bydleniski hamt běhała, podarmo. A wón bě tam jenički raz šoł, ale z dobrej *naladu*, a hižo so z poskitkom bydlenja wrócił. (Jěwa-Marja Čornakec, Hołbik čornej nóżce ma. Budyšin 1999)
Byrnjež so bórže na to deščować započalo, njeda sej nchtó dobru *naladu* skazyć. (Serbske Nowiny 2005, apryl-junij)

Potajnostnu hodownu *naladu* wuprudzachu pisane kostimy a wjesoły jewišćowy wobraz. (Serbske Nowiny 2010, oktober-december)